

# Kerk Ouwe-Syl blijft na metamorfose mensen verbinden

Het lijkt een trend, steeds vaker verliezen kerken de status van godshuis. Zo werd zondag 17 januari 2016 voor het laatst gekerkt in de Gereformeerde kerk op Ouwe-Syl. Het imposante gebouw werd anderhalf jaar later aan de Amsterdamse Simone van der Velden verkocht. Na een metamorfose blijft Simone met het kerkgebouw op haar manier de verbinding met mensen zoeken. Momenteel siert “GER. KERK” de voorgevel, echter niet lang meer. Als training/coaching bedrijf gaat de voormalig kerk als ‘Pand 61’ de toekomst in.

*Door Bertus Dijkstra*



Wanneer ik in de Gereformeerde kerk in gesprek kom met Simone van der Velden, wordt duidelijk dat de 46-jarige nieuwe Bilkert al een rijk leven achter de rug heeft. Op 18-jarige leeftijd verruult de reislustig geboren Tilburgse haar geboorteplaats voor New York, waar ze drie fantastische jaren aan de toneelschool beleeft. Het uitblijven van een verblijfsvergunning noopt haar terug te keren: “Van New York naar Tilburg is toch wel een grote overgang, daarom besloot ik naar Amsterdam te vertrekken. Ik pakte een andere studie (communicatie) op, omdat ik merkte dat de toneelschool mijn kansen wel heel erg beperkte.” Na een aantal jaren in de communicatie en HR wereld te hebben gewerkt, gooit Simone in 2008 het roer om en stort zich op de opleiding coaching. “Tijdens de crisis was ik bij reorganisaties in mijn functie vaak alleen bezig mensen te ontslaan, en dat vond ik niet zo leuk.”

Tijdens de eerste Azië-reis komt Simone tot de ontdekking dat ze van de ruimte en natuur geniet. Op de tweede Azië-reis crost Simone vier weken op de motor kriskras door Noord-Vietnam. Zonder rijbewijs. “Wanneer je drie rondjes kunt rijden zonder om te vallen, mag je daar de weg op.” De motorexpeditie bevestigde haar gevoel, Amsterdam is ‘no more the place to be’ voor de naar ruimte verlangende Van der Velden. Ze verkoopt haar Amsterdamse optrekje en krijgt de te koop staande Gereformeerde Kerk in het vizier.

Het Friese landschap bleef - na een eerder verblijf - als een krachtig elastiek trekken. De keuze om naar het hoge noorden te verkassen is snel gemaakt. Samen met haar geadopteerde waakzame Cane Corso's Jip en Joris wordt het onbekende Ouwe-Syl the place to be. “Ik had nog nooit van het Bildt gehoord, maar ben in een ontzettend leuk dorp terecht gekomen. Ik voel me een geluksvogel.”



## Verbouwen

Ook al heeft Simone met de verkoop van haar Amsterdamse woning een boppeslach geslagen, toch krijgt ze geen verbouwingsfinanciering van de bank. Het budget noopt haar zelf de kluskluding aan te trekken. Onder Pippi Langkous's motto “Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan” worden de handen brutaal uit de mouwen gestoken. En niet zo maar uit de mouwen. Afgezien van de elektra (Benny Pol) en de twee grote openslaande deuren (André Kuipers), doet

Simone alles in haar uppie. Een dag na haar verjaardag (12 februari) vertelt de dierenvriend met een twinkeling in haar ogen over de verbouwing.

Ondanks het feit dat ze driekwart jaar bijna 24/7 aan het klussen is geweest, vertoont welbespraakte Van der Velden geen spoor van vermoeidheid. Integendeel, Simone geniet ogenschijnlijk met volle teugen wanneer ze met klusgereedschap de bouw opgaat. Het geeft haar juist energie, zo blijkt. Nog voordat de schrijver van dit verhaal de pedalen van zijn fiets heeft aangeroerd, draait de zaagmachine alweer volop.

### YouTube

Met behulp van YouTube schoolt Simone zichzelf om tot volleerd timmerman, tegelzetter, schilder en stukadoor. Van onbedreven klusser verandert de leergierige dame in allround vakvrouw. Nadat de gratis kerkbanken de weg naar belangstellenden en gemeenteleden hebben gevonden, begint het hak- en breekwerk. Wanneer de vloer eruit wordt getrokken, komt een waterput met een diameter van twee meter letterlijk en figuurlijk bovendrijven. De ondergrondse wel wordt eigenhandig opgemetseld met Friese geeltjes en afgedekt met een speciale glasplaat afgedekt. De twee spotjes in de put brengen de vondst fraai in het licht.



Authentieke elementen, zoals de glas in lood ramen, de preekstoel en het orgel blijven aan vroeger tijden herinneren. Om meer lichtinval in de donkere kerk te halen, zijn aan de oost- als westzijde deuren gemaakt. Simone leeft tijdens de verbouwing in de naastgelegen kosterswoning, welke op termijn een airbnb wordt.

Er staan nog de nodige verbouwingen op de to-do list, van bouwvak is voorlopig geen sprake. Er moet o.a. een nieuwe badkamer in de vroegere keuken herrijzen en het toilet krijgt een low-budget facelift.

De consistorie wordt omgetoverd tot winterwoonkamer. Dit is wenselijk, want de openhaardhoutblokken verdwijnen, tijdens de koude winterdagen in de elf meter hoge en amper geïsoleerde kerk, als sneeuw voor de zon. “Als ik ooit de hoofdprijs in de staatsloterij win, dan ga ik het dak van buitenaf isoleren.” Tot dan pendelt Simone, afhankelijk van de kou, tussen kerk en consistorie.



## Verbinden

De kerk wordt een training/coaching locatie, de naam Pand 61 is gerelateerd aan het pontificale pand en het huisnummer van de kerk. De nieuwe kerkbewoonster denkt erover om ook kook- en/of schilderworkshops te verzorgen. Karakteristieke koppen fascineren de portretschilder, het is de passie welke ze graag in haar MFC met anderen wil delen. De portretschilder wil de deuren tijdens de Atelierroute Slikwerk opengooien, zodat bezoekers een oordeel over haar werk en de rigoureuze verbouwde kerk kunnen vormen en ventileren. Als Bourgondische Brabantse houdt Simone van koken, lekker eten en Brabants Bildtse gezelligheid.

De enorme geheel zelf gemaakte keuken past perfect in het beeld van de keukenprinses.

Zaterdag 23 maart organiseert Van der Velden in het kader van de liefde voor het koken en als open huis

een etentje met lekkere hapjes; “Het is een kerk, dus laat ik de eerste zijn die probeert te verbinden, uiteindelijk is de kerk daar ooit ook voor bedoeld.”

## Ontroerd

De nieuwe Ouwesylster is er van overtuigd dat ze hier over tien jaar nog steeds haar

geluk vindt. “Ik ben ontroerd door de vriendelijkheid en warmte waarmee ik op Ouwe-Syl ben ontvangen.” Met Pand 61 heeft Simone haar stip op de horizon bereikt. De plek waar Van der Velden graag de verbindende gedachte tot in lengte van dagen wil laten voortleven. Een baan staat op het verlanglijstje, maar voorlopig moet er nog hard aan Pand 61 worden geklust.

